

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fó'a acést'a ese tóta Marti sér'a,
-- dar prenumeratiunile se priimescu
in tóte dilele.

Pretulu pentru Ostranguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
laniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu trilanu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte sfodienele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. taese timbrale.

Cum u cugeta unii despre junimea de adi.

(Fragmentu d'in conversarea a duoi bo-rani)*)

— Misiunea junimei! ce va sà mai fia si acést'a?
Junimea are sà asculte, sà invetie si sà taca. Nu-e asìe?
Séu dóra sà-si mai bage si ea nasulu pr'in afacerile
nóstre ale celoru mai be-trani? Sà mai adauge si ea la
neintielegeri, sà ne mai incurce si ea, nu suntemu noi
d'ajunsu? Nu vedeti, Clarissime, cà abiè se radica càte
unulu mai teneru si cumu ne ia in resperu, cumu ne
scarmana; te ia mai decandu ai fostu in léganu, te des-
còse pana la renunchi si ti adurmeca lucruri de care
insuti ti-ai uitatu, séu ai cugetatu, cà nu le scie decàtu
celu de susu.

— Aveti totu dreptulu, Magnificent'i'a vóstra**), ten-
nerii de adi sunt nesuferiti. Cei mai multi neci nu-ti
mai dau titulusulu dupa vechiulu ususiu, si numai
ce-va déca nu li vine la socotéla, te pomeni, cà te ti-
rescu pr'in afurisitele de novele, de ti rus'ne sà mai
esì intre ómeni de omenia. Nu poti sà vorbesci o vorba,
nu poti sà faci o tréba càtu de mica, dupa cumu cere
ronduiéla tierii si voi'a stapaniloru nostri, ca sà nu
te vedi a dóu'a di pr'in blastematele de novele. Ce
nascocire afurisita novelele alea. Ce bine éra, Magnifi-
centia, pan' a nu se latí si la noi acésta ciuma. Si-a-poi
sà vedi, in locu d'a li se tocí dintii, cumu se intempla
mai la tóte bólele ce tienu mai indelungatu, capeta
colti totu mai ageri. Ar' trebui, ca patrioticésc'a stapa-
nire sà li puna freu, si . . . sà li mai rumpa si gutulu
la unele.

— D'in sufletu mi-ai grait'o.

— Dér' scii cà si stapanirii i cam frica sà-si bage
man'a in furnicariu.

*) Reproducemu acést'a sutira dupa „Orientulu latinu“ d'in Brasiovu,
nu numai pentru-cà acela diarinu lupta pe acela si terenu si cu acela si
programu cu noi (firo-see, cu alte arme,) si nu numai pentru-cà de
candu a aparulu pana adi, s'a redese cu diligintia si studiu, inaltindu-
se peste verice polemii próste si personalitati, — ci si pentru pretiulu litera-
riu si moralu desfasiuratu in acestu articlu. Red.

**) Titulatur'a, Clarissime, se mai aude pintre cei be-trani in
Transilvani'a; Magnificentia in Ungari'a. — „Magnificent'i'a sa nu-
acasa. Pofitii Spectabilitatea vóstra, a cuprinde locu“, — astu-feliu
fui intempinat mai ani trecuti in cas'a unui romanu d'in Ungari'a. —
Evulu mediu, nemicu decàtu evulu mediu! Not. autoriului.

— Ce furnicariu?
— „Opini'a publica!“
— A! vrei sà dici, cà novelele facu opini'a
publica.

— Da, si o stapanire care cade in lupta cu opi-
ni'a publica se dice, cà cade in oftica.

— Destulu, cà nu poti face neci o trebsióra sà nu
ti-o afe novelele, si déca scapi de novelele serióse si
politicóse, nu scapi de „Gur'a-Satului“ si de ochii „Pri-
coliciului“, séu candu scapi de la unele, te-apuca
cele-l-alte.

— Si mime nu póta vin'a decàtu tenerimea. Noi
cei mai vechi, si candu nu potemu impartí, ne scimu
tractalufi cu cinste, si in urma totu esimu la cele bune.
Dér' de candu a inceputu a apucá si teneretulu la cu-
ventu, omu sà fii, si bine sà te porti, ca sà nu te faci
de ocaru.

— Esci totusi pré aspru in judecata, Magnificentia.
Nu sunt toti tinerii asìe cumu credi. Eu am avutu oca-
si'a, cà-ci scii pr'in grati'a Pré Sfintiei Sale, a Escelen-
tiei Sale, si a muierii mele, care este magiara, am fost
recomendatu bine la stapanire si am capetatu unu postu
de presiedinte la tribunalu, — cumu dici, am avutu
ocasi'a a cunoisce mai multi d'in tenerii nostri, si tre-
buie sà-ti marturisescu, cà mi-au facutu fala la stapanire.
Neci celu mai turbatu magiaru nu-e intrece in zelulu
patrioticescu. Nu vorbescu de slujb'a loru, care si-o im-
plinescu intru tóte asìe, dupa cumu cere interesulu ce-
loru ce le dá pana, nu vorbescu de zelulu ce-lu des-
vólta la alegeri, cà-ci ei sunt cortesí nesamuiti, alérga
d'in satu in satu, dau beuturi, fagaduiescu poporului
càte in lume si in sóre, l'aduna si-lu ducu ca pe o turma
la alegere; dér' chiaru si in viéti'a loru sociale si pri-
vata sunt modelu de portare patrioticésca-constitucionala.
Déca vre sà se insóre nu-i tre-
buie decàtu ungu-roia, séu
celu pucínu o nemtióia, svabóia,
sasca, totu atát'a. Déca
cetesse vre-o carte séu vre-o
novela, aceea tre-
buie sà
fia ungu-résca, séu déca nu,
nemtiésca. La societátile
romaniloru n'ar da vr'unu
cruce-riu sà-lu puni pe focu,
pe candu la cele magiare dá
de càte ori i se cere si se
face si membru. In casa nu
vorbescu decàtu ungu-
resce, séu nemtiesce, copii
neci nu mai viséza de limb'a
romanésca, servitori nu tienu
decàtu straini, ca sà in-
vetie copii limbele pana sunt
inca mici, corespondintiele

private asemenea le pórta numai in limb'a magiara, séu nemtiésca. In publicu inca numai a-colo vorbescu romanesce, unde sunt numai romani si déca va fi numai unu unguru, séu némtiu, vorbescu limb'a acestor'a. Sunt unii atátu de perfecti in limb'a magiara si atátu se ocupa cu studiulu ei, încátu vei să-i vedi ca mane in academi'a unгурésca in loculu filologiloru Fogarasii si Ioanovicu, cari pe cumu scii inca sunt romani curati, dér' cei mai mari filologi magiari; pe altii vei să-i vedi in societatea lui Kisfaludi, ca poeti de soiu valachicu, dér' de limb'a si fantasi'a magiara, pe altii vei să-i vedi cautandu in secuime dupa Tarka Jézus, dupa alfabetulu huniloru si póte chiaru dupa sigilulu si corón'a lui Atil'a, pe care Orbán Balázs nu le-a gasitu inca pana acum'a.

— Ai tóta dreptatea, Amantissime — Clarissime. Sunt si între tenerii nostri, de care nu ni póte fi rusine. Sunt mai p'aceeasi trépta inalta si luminata ca si noi, noi cari am inaltiatu neamulu romanescu, încátu astadi póte intrá si elu in tóte tistiele, cá-ci nu-e cancelaria, unde sa nu fia si cáte unu servitoriu romanu. Vedi bine d'odata nu póte ajunge fia-care la o tistia atátu de inalta ca Claritatea ta; pr'in casatoria, pr'in capu plecatu cátra stapanire, pr'in slujbe dupa póft'a celoru mai mari, pr'in alipire cátra neamulu loru; pr'in un'a pr'in alt'a ajungi la alb'a. Scii vorb'a, máti'a blanda ajunge la slanina. Da, in adevéru, Clarissime, avemu si noi teneri d'asti'a vrednici, de cari n'a sa ni fia rusine, cá voru calcá in urm'a nóstra, si voru fi intru tóte ca si noi slujbasii credintiosi a toturor stapaniriloru, ce vedemu cá se parindéza, cá-ci numai noi la cáte stapaniri amu slugitu cu credintia si in fric'a lui Ddieu. Scii inainte de 1848 diece solgabirei nu faceau ce facea unulu d'in noi. Cáta incredere avea stapanirea in noi. Nu ne tramise atunci la Blasiu, candu fu adunarea romaniloru, ca sa-i plecámu la interesurile unguéscu, la bine-cuventat'a unia, sa-i impacámu pe toti cu stapanii magiari. Dér' vedi bine a-colo nu poturámu face tréba, cá-ci nisce infumurati de teneri, in frunte cu Barnuti acel'a, care se resculase a-supr'a pré luminatului si osfintitului vladica Lemeni, pentru-cá tienea cu stapanii unguri, imbetase pe poporu cu idei de libertate, nationalitate, neatarnare si cáte alte idei revolutionare, si vediut'ai, cá neci acei'a, pe cari i platisemu bine, candu a fostu la adeca, n'au cutezatu sa casce gur'a de gróz'a tribuniloru si a poporului, care se uitá in gur'a loru, ca si candu s'ar fi sculatu d'in morti Ionu Gura-de-auru, ér' candu ne vedeau pe noi, cá încercámu sa vorbimu, incepea a murmurá ca o mare inviforata. — Dupa ce trecura acele dile nebune de libertate si venira Vasagterii séu mesopotanii in tíera, cu cáta cucernicia ne plecáramu noi pré luminatului ministerium Bachu, si toti ajunserámu d'in darulu stapanirii la guleru cu stele, unii la guleru de auru, la pelaria in cornuri, si cu pene de cocosiu in verfu, incepurámu a ne cultivá in nemtiésca, a infundá in inchisori pe acei romani esalitati, cari se amestecase in trebile politicesci la 1848, séu se batuse in muntii lui Iancu, pe care i inchiserámu, pe care i dedurámu peste hotaru. Si déca nu eramu noi, cari sciamu lucrurile si cunosceamu ómenii, stapanirea nu potea pune man'a pe toti infumuratii si resvratitorii. Dér' astu-feliu in scurtu se limpedi de ei. Care in inchisóre, care la naib'a peste hotaru. Si vediusi ce bunatate de lucru pentru neamulu nostru!

Care cu cáte unu guleru de auru, care cu cáte-ostea, dóue séu trei. Pré luminatulu Bachu ostenindu-se pe la 1860 d'atátea lucruri mari si minunate se duse la hodina si incependu a-se schimbá trebile cam pe córd'a cea vechia, noi, cari acumu invetiasemu atátea bunetáti de la luminatii spitieli a neuitatului Bachu, amu sciutu sa fimu si stelpii neamului nostru, amu sciutu sa slugimu si pe pré întieptulu Schmerling cu tóta credintia si slugarnicia. Dedu Ddieu inse de neci acést'a nu tiensté asé multu si se schimbára lucrurile de nou. Cine-e întieptu d'in tóta schimbarea scie sa se aléga cu ce-va. Astu-feliu éra ne întórse Ddieu la tempulu de auru dinainte de 1848 alu solgabireiloru. Alegeri, marcalisie, bani, buti de vinu, posturi fara lucru, lucruri si

chivernisiri fore sa-ti céra cine-va socotél'a. Singuru unu lucru trebuie sa-lu ai: sentieminte patrioticesciconstitutionali, sa fi totu-de-un'a gat'a spre slujba si mai alesu pentru imblandirea neamului teu, ca sa nu faca gura multa; sa nu céra drepturi, sa nu strige cá-lu dóre déca capeta cáte-o lovitura, sa nu strige cá-e averea sa ce i se ia d'in mana dupa pravil'a legiloru. In sfersitu tempuri mai bune n'amu mai dori de la bunulu Ddieu, numai un'a ne cam turbura blastematele de novele ce se acatia de noi si unii infumurati de ómeni mai teneri ce ne iau la góna pentru tóte vorbele si faptele cari se intempla de ni le adurmeca. Dér' cumu dicit sunt si teneri luminati, cari nu se iau dupa nebuniéle unor'a, cari viséza numai de romani, Romanismu, Natiunea Romana, cultur'a romana, limb'a romana, statu romanu, si dupa cumu mi-spunea mai dilele acestea Maria Sa fósspanulu, chiaru de . . . mifrica sa ti-o spunu, de . . . de . . . Daco-Romania, stee-li in gutu nebuni ce sunt ei. Dér' ti-marturisescu, clarissime, cá afore d'acesti lunatici sunt inca o séma de teneri, pre cari nu potu sa-i vedu, mi grétia óre-cumu de ei. Scii cine sunt?

— Déca-mi vei spune!

— In orasiulu meu sunt multi teneri de romani, la tribunalu, la diregatori'a politica, copii de negustoriu s. a. Unii sunt de tóta laud'a tocmai asié pe cumu mi-au descrisu Claritatea ta, altii, dér' d'in fericire mai pucini, sunt lunatici d'acei'a caror'a nu li puia altu ce-va in capu, decátu Romanismulu, altii inse, si acesti'a sunt cam numerosii, cari de sér'a pana deminéti'a nu facu altu-ce-va decátu d'in o carciuma esu si in alt'a intra. Eu am nefericirea a locu vis-a-vis de dóue carciume, ei le numescu hotele, ér' langa mine este cas'na. Nu sciu candu incepu si candu sfersiescu, dér' sa vedi d. e. cátra unu-spre-diece ceasuri inainte de amédi i vedu intrandu in carciuma, cum dicitu ei la „Reportu“, unde beu si manca pentru ca sa capete apetitu pentru prandiu, d'a-ci unii esu si se duc la prandiu, altii prandiescu a-colo, si pe la dóue óre se intelnescu éra cu totii si se duc in ceea-lalta carciuma la o cafea négra, ca sa le priésca prandiulu. A-ci jóca carti, pentru a se mai distrage de ocupatiuni, pana la 4-5 ceasuri, atunci se întórna la cea-lalta carciuma pentru a mai gustá ce-va, la 6 séu 7 óre vinu in casina in vecinatatea mea, unde jóca carti, unii pana tardiu, altii chiaru pana la dia, ér' la dia i vedi pe unii esindu d'in o carciuma, pe altii d'in alta, pe altii d'in casina. Acést'a se urméza regulatu in o dí ca in alt'a, si . . . intr'acesti'a este si fiulu meu Gyula, d'in care cugetam, cá a sa ésa cu tempu unu ministru cumu n'au avutu magiarii, si-mi bateam capulu sa-lu pregatescu pentru finantie, cá-ci vedi, Clarissime, acestea au la noi trebuintie de ómeni mai harnici, si sunt totu odata o cale pe care poti s'ajungi la ce-va, la o starisióra.

Cáti nu s'au fericitu in tempurile acestea! Nu-i potu iertá tata-meu neci odata, cá nu m'a pregatitu pentru acést'a cale, si de-así fi mai teneru m'así apucá si acumu sa me indeletnicescu in treburile finantiale. Nu vediusi cá pré icusitul ministru Ghiczi se apucá la betranetie de minunatele treburi finantiale. Unu anu, celu pucinu cáte-va luni así voi sa fiu eu la pung'a statului. Cumu dicitu voiam sa facu d'in Gyula ce n'a facutu tat'a d'in mine. Dér' cumu vedu Gyula a sa me sléésca pre mine mai antaiu.

Radu Nasturelu.

Anecdota tiganésca in stichuri tiganesci.

*Avea dad'a avea,
Avea draculu sa lu ia,
Avea o stana 'n vunte,
La cortu, intre cucute;
Si catu lapte odata mulgea,
Unu balauru de tintariu lu-bea!*

Magazinulu

lui GURA SATULUI.

Afurisiti de inimici ai poternicului, amenintatoriului si grozavu poruncitoriului statu magiaru ne'ncetatu cartescu contr'a domniloru d'in sîe, spunendu si scriendu adeca feliu de feliu de mintiuni despre ei.

Dreptu acea eu, ca unulu d'intre cei mai aplecati servi si binevoitori ai domniloru, mi-am propusu a mai publicá a-cí inca unu documentu originalu in feliulu seu, pr'in care speru a potè amuti dóra pentru veci pre acei neobrasnici.

Acestu documentu oficiosu adeveresce lamuritu, cà cu ce oficianti *invetiati, constitutiunali, culti si drepti* ne mai alduira politiciii cei mari.

Dér' lasàmu sà vorbésca insus: documentulu d'in litera in litera.*)

Asiè déra atansion!

4/b. f. **) 1872.

Járás fő sz bírójától.

Joszási jegyzőségnek

Joszáson.

Eu ugyan Francia nyelve is el fogadom a beadványt annál inkább a Román nyelven szerkeztett, mind hogy utobit, ha nem is ki művelten de birom anyira hogy a Népnek jobban ki fejezem szándékomat mind bár ki Román, azomba ot hol annak szüksége nem mutatkozik és hol mindnyájuk érdekébe a Megye hivatalos nyelvet használni korszerűnek mutatkozik el várom alárendeltyeimtől***) hogy ne késleltessék az ügyek téendőjét, nagyon természetes pedig hogy még a Románnyelven bemutatott és minden esetre továbbbitandó ügyre nézve a jelentés értelmét és magyarázatát kivesszem addig amagyar nyelvén tett jelentés tartalmát ha hiányos is nem csak jóval hamaráb ki tudom de azonnal intézkedhetni holot a Román nyelven irt jelentésbe az igen különböző ki ejtésék gondolkozást kívának és csak késleltetnek, el várom tehát Jegyző urtól hogy jövőre jelentésai a halmozot téendőök elő segítésére a Megye Hivatalos nyelven ****) teendi. Mit várni jogosulva vagyok. B.-Sebes febr. 3/872.

NB. Folyóhó 2-án 54. sz. alatti jelentése érdemében.

Sietve.

Kövér József.

fő sz bíró.

Cumu inspectiunéza unii inspectoru reg. de scóle.

Unu inspectoru de scóle, (dér' sà nu gauditi, cà-e celu transpusu de la Brasîeu) face visitatiune in opidulu D. (da nu in Dobr'a.). Scól'a-e plina de copii, bine arangiata si provediuta cu tóte cele trebuintióse.

Inspectoriulu: (intraudu in scól'a romana confesionala, cu parari'a in capu, cu manele in siolduri si cu mustetiele sucite, ca unu cocislu.) Na, hát tudnak e olvasni, írni, beszélni magyarul ezek a Hora fajták? . . .

Invetiatoriulu: Me rogu de iertare. . . .

Inspectoriulu: Mit morog, mit morog, ebadta, teremtete, dá nu styije tu, ke tu jesztye in czárá vungurászke si tehát muszáj sze vorovescsce ku mi-

*) Cà dlu proprietore, quondam arménu, acum magiaru, nu scie scrie neci magyáresce, — este *meritulu* DSele si a celor'a cari l'au pusu in capulu unni ceru romanu. Bugasén'a in acestu tempu de civilisatiune este de ajunsu a sei porúci ca in Asi'a.

Red.

**) Andi lume: *crimínalu!*

Red.

**) Ce draci: antistele comuneloru autonóme „*iobagi!*” Red.

****) D'a-poi limb'a romana nu este inca protocolaria la municipálitatea district. Aradu? D'a-poi comu'a in intielesulu legiloru sà nu se póta servi de limb'a sa oficiósa? — Vedeti asiè suutemu in Unguri'a!

Red.

nye magyarescsce, he? Ungye jesztye mápá ungurászke, cse invezát tu lá kopij? he?

Invetiatoriulu: Da me rogu de iertare, eu. . .

Inspectorulu: Mit? megint morog? . . . majd áráte jo la tyinye, tolvaj vankuj!

Dupa aceste inspectorulu iá protocolulu si in-sémna, cà in acea scóla se propaga daco-romanismu, cà copii nu sciu absolutu nemicu, cà invetiatoriulu se contrapune inspectorului si nu scie alt'a de càtu totu a murmurá, ca unu pecatosu ce-lu róde conscientia s. c. l. deci recomeda ca pré maritulu si „liberalulu” guvernungurescu nesmintitu sà tramita bani de ajunsu sà se póta face si in acelu opidu càtu mai curundu scóla comunala.

De a-ici falniculu inspectoru merge mai departe inspectiunandu totu ca in D. si in urma si códa lumea se trazesce, cà in comitatulu H. s'a imlútu scólele — comunali.

TRÉNC'A SI FLÉNC'A

T. Pupu-te, sora Flénc'a! óre de ce sunt acum'a atâte fete betrane, nemaritate?

F. Nu-e mirare, dragu, cà-ci, vedi fetele moderne totu alegu in petítori, si a-poi in urma n'au neci ce culege, fiindu-cà acei'a nu mai vinu si a dóu'a óra, astu-feliu remanu multe cu chie'a pe spinare, a-poi. . .

T. Ce?

F. Da mai patimescu fetele nóstre si de-o bóla asiè numita: „*Lucrulu de casa*”, ér' ca si se vindece, de aceea li trebuiescu 2—4 chirurgi de bucatarese si servitórie, la ce inse abie ar ajunge intregu salariulu barbatiloru.

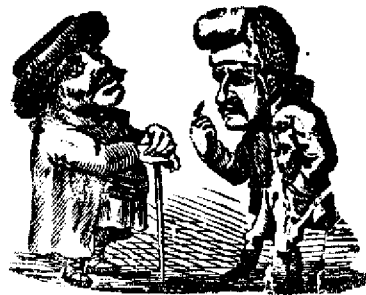
T. Esci pré neindurata cu fetele, sora Flénc'a; dóra nu vei pretinde de la ele, cà dupa ce voru fi neveste sà siéda totu la óle in cuina, facendu taietier si punendu lemne pe focu?!

F. Si pentru ce nu?

T. Pentru-cà in caldura li s'ar potè topi spoiel'a de pe facia.

F. Bine dici; cà de candu obradiurile feteloru sunt spoite, de atunci nu mai vedi fete frumóse, cumu au fostu, candu eramu noi neveste!

TAND'A SI MAND'A.

T. Frate Mando! te canoscu de omu pricopsitu, care scfi bine distinge unu conceptu de càtra altulu, spune-mi deci ce diferentia este intre pasivitatea ardeleniloru de la alegerile trecute, si intre cea enuciata estempu la adunarea d'in Sabii?

M. Curiosu! D'a-poi pasivitatea trecuta a fost unu feliu de cépa usturóia, d'in care gustandu domnii magiaroni s'au imbetatu de capu; ér' pasivitatea

de acum'a e o buruiéna amara si puturósa crescuta pe muntii belei Transilvanie, si pe care numai amirosind'o cumetrii magiari i-au ruptu la fólc, încátu astadi se sentiescu reu de ea, si îi va mai superá inca 3 ani.

T. Bravo, frate, ti-gratulezu pentru acést'a minunata distingere filologico-etimologico-turbofonica; ai meritá ca sà te aléga si pre tine de membru onoraro-estraneu la societatea academica unгурésca, séu la cea a lui „Kisfaludi.“

M. Ba lasa-me nu me laudá si nu-mi postí asiè norocu, cà déca m'ar alege, me temu, cà asi întrece pe I. Vultanu de a scrie in foi straine, si pentru acést'a elu s'ar maniaá pré tare.

T. Da ce dici tu la orletele si injuraturile cele atátu de becheresci, ce se publica mai in tóte diariile magiare si jidovesci contra nóstra, — de candu adéca ardelenii avura coragiulu a nu se dá neci pe apa, neci pe uscatu?

M. Ce sà dici decátu, cà pre-cumu e omulu, asiè i-e vorb'a.

Candidatiloru de deputati pentru diet'a Ungariei.

(Dreptu lécu in contra indiferentismului domnitoriu.)

Talmesiu-balmesiu.

Diariile magiare si jidovesci érasí au reprodusu (in traducétiune fórté rea, firesce) unu articlu d'in diariulu nostru, a-nume „Cele diece porunci a lui Pist'a“ d'in Nr. 18, facendu fia care la rondulu seu observári pe câtu de absurde, pe atátu de cocésiesci.

Frumosu . . dér' n'avemu ce face, déca bub'a loru e atátu de rea.

A si B.

A. Auditu-ai, cà m'am insoratu.

B. Asiè déra e bine.

A. Ba nu-e bine, cà am luat u o baba.

B. Asiè déra e reu.

A. Ba nu-e reu, cà are bani multi,

B. Asiè déra e bine.

A. Ba nu-e bine, cà banii i-am cheluitu.

B. Asiè déra e reu.

A. Ba nu-e reu, cà am cumparatu pe ei o casa frumósa.

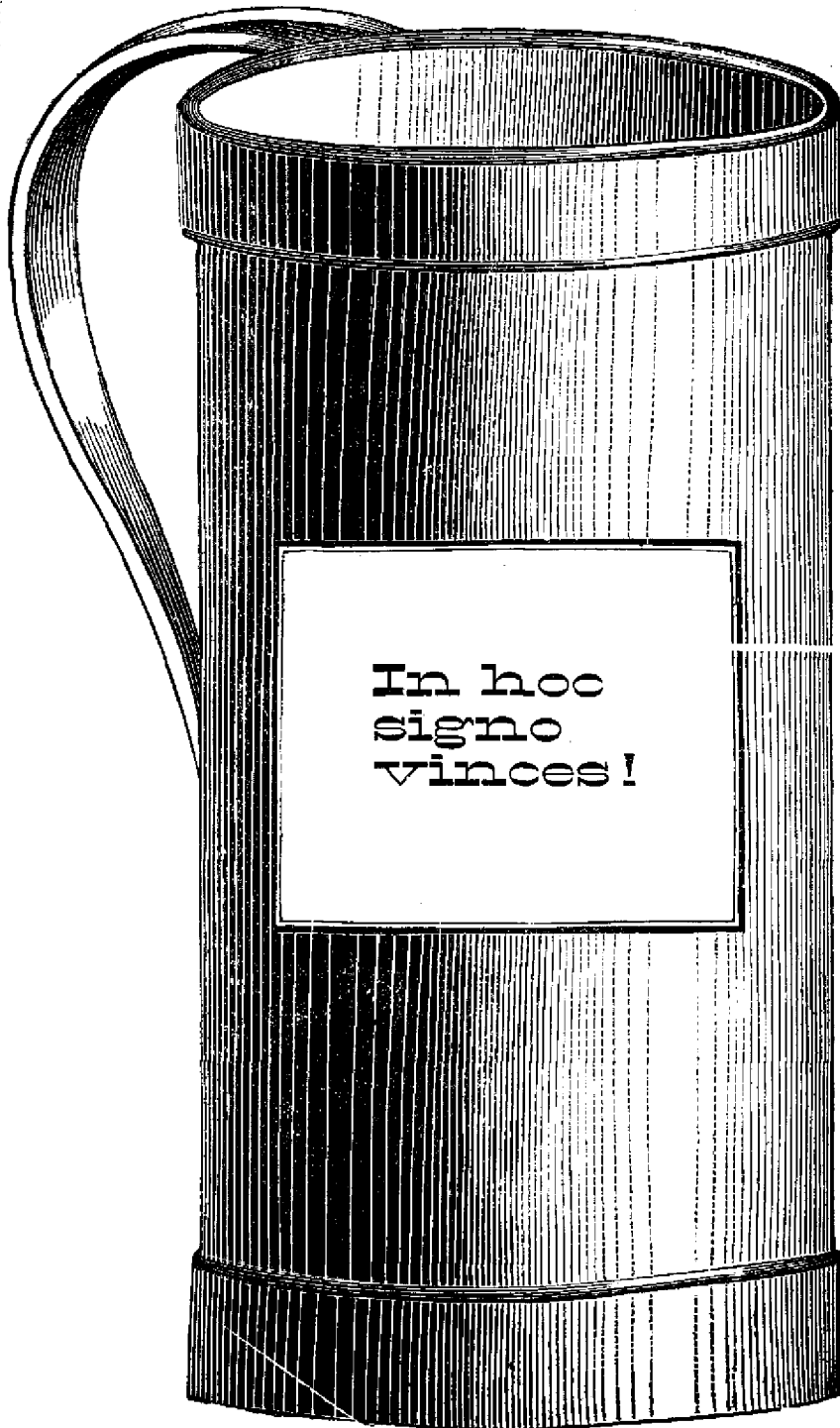
B. Asiè déra e bine.

A. Ba nu-e bine, cà cas'a a arsu.

B. Asiè déra e reu.

A. Ba nu-e reu, cà a arsu si bab'a in ea.

B. Asiè déra e tocmai bine!

Intieptiuni strimbe.

Nu toti cocésii potu sà ajunga ministri.

Studiulu celu mai bunu este ogínd'a.

Nemicu mai cu folosu, de câtu a tienè si cu turculu si cu némtiulu.

Ómenii de omenia se 'nsóra de vreme, ér' cei investiatu neci odata.

Nu toti liberalii sunt „liberali“.

Cine minte, are minte.

Celu ce se 'nsóra, pentru ca sà capete avere, face 'ntieptiescu.

Altu ce-va insémna a incassá, si éra cu totulu altu ce-va a potè dá socóta despre banii papati.

Nu toti potu fi si calugaru si cortésiu si si vicariu-episcopescu.

Celu ce are socia frumósa, are si amici multi.

E mai usor u a be patru-dieci de pocale de bere, decátu a prenumerá vr'unu diariu, séu vr'unu opu romanescu.